

Sons Solers: l'estiu esclata

La Finca Mas Solers va acollir divendres a la nit els concerts de Mishima, Ramon Mirabet, Animal, Luthea Salom, Guillem Roma i els Vida DJs

Mishima a l'escenari Amfiteatre | Enric Vernet

Tot i l'amenaça de pluja a la tarda, el Festival Sons Solers va arrencar a la finca homònima sense alteracions de cap ordre en les actuacions programades. Després d'obrir portes, **Luthea Salom** va inaugurar l'escenari Jardins Mònaco, on el públic es començava a situar sobre la gespa i entre oliveres centenàries. Al mateix escenari un sempre pletòric **Guillem Roma** va irradiar simpatia i ritmes llatins, que acompanyaven l'audiència propera i la que se situava a la zona gastronòmica, situada enguany més apartada de la música, cosa que va ser un encert, tant per la gran afluència de públic (enguany el festival ha fet *sold out*) com per no molestar els que volen escoltar les cançons de l'artista sense interferències. I **Roma** no defrauda l'oient atent, ja que tant et fa una versió de "Piensa en mí" com et regala boleros o balades italianitzants.

Guillem Roma a l'escenari Mònaco

A l'equador dels concerts del festival els caps de cartell **Mishima** encetaven la programació de l'escenari Amfiteatre Estrella Damm. Si bé ells van tornar a cantar un cop més "La tarda esclata", el que va fer esclatar el personal al Sons Solers, aquest encantador espai per a la música i la gent en prevacances (o altres ja de vacances), va ser l'estiu mateix. Cares felices i

persones ballant en un ambient càlid però no xafagós. David Carabén va destacar l'ambient "civilitzat, europeu, mediterrani" d'aquesta cita i amb la seva banda van regalar cançons del seu últim disc, *Ara i res* (Warner/TRIS, 2017), com la rodona "Menteix la primavera" o "S'haurà de fer de nit", que van dedicar a presos polítics i exiliats catalans, tot esperant que 'surti el sol' com diu la cançó (o en paraules més certes i clares de Carabén: "No hi va haver violència. Ja fa mesos que dura i els haurien de treure d'una puta vegada. Aquesta cançó va per ells"). Altres cançons de **Mishima** han esdevingut himnes, com "Els crits", que contagia aquella 'llum intensa d'una llunyana nit d'estiu', i "L'olor de la nit", o ja als bisos altres de més antigues però imprescindibles, com "Un tros de fang" o "Miquel a l'accés 14". Però la cançó que, a mig recital seu, va atraure el públic com cuques a la llum va ser "Guspira, estel o carícia", segurament també un dels seus temes més radiats i televisats.

Un altre recorregut bastant diferent va ser el del següent artista que va actuar, **Animal**, als Jardins Mònaco, presentant el seu segon disc, *La melodia del foc* (Halley Records, 2018). Si **Mishima** va interpretar una vintena de cançons, el grup de Gerard Aledo en va oferir poc més d'una desena, això sí, amb l'empenta dels joves que saben fer batejar amb el seu "Bam bam" però també tenir moments de més complicitat comunicativa com la corejada "Fets a mida" o fent d'**Elvis Presley** amb "Si em mires". L'efecte cuques de llum en el cas d'**Animal** va ser per a la cançó "Només amb tu" evidentment, però també tenen tirada cançons com "Si tot va bé". El format d'estiu d'**Animal** encara beu dels ritmes de la música mestissa i allò que solen oferir les bandes de versions, i potser, si vol defensar les cançons com el bandautor que el nou disc apunta, haurà de reformular el directe per a teatres i a la tardor. A l'estiu, però, queda molt bé enganxar un final de bolo amb "Fràgils" i els seus vents i amb els d'un apoteòsic "Hey Jude" de **The Beatles** amb qui tothom connecta.

Passada la mitjanit va aparèixer l'incombustible **Ramon Mirabet** per fer vibrar amb la seva macrobanda l'amfiteatre del Sons Solers, amb cançons com "Go" i "Carpe diem". **Mirabet** es mira molt quan treure cada disc. Si ja es va fer pregar amb el que va publicar amb Warner el 2016, enguany haurem d'esperar a la tardor per al nou lliurament, que ha tingut però avançaments aquesta primavera, i no se'n va oblidar al Sons Solers: amb "Just so real" va iniciar la traca del concert, i l'escaient "Midnightsummer Night" apareixia a l'inici dels bisos, i va tancar "Magic", després d'interpretar una dotzena d'altres cançons que cuina a partir de bons vents i una veu a cau d'orella encisadora.

Al mateix escenari Amfiteatre Estrella Damm, Vida DJs van amenitzar el final de la nit dels més noctàmbuls. Els punxadiscos estaven relaxadíssims després d'haver assolit també una felicitat última edició del festival de la ciutat veïna de la finca on ens trobàvem, parlem de Vilanova i la Geltrú i del Vida Festival. El Sons Solers s'erigeix com el ressopó musical ideal d'aquest, per entrar amb bon peu a ple estiu, a la fresca d'una nit de juliol, envoltats de verd.